

رابطه سبک‌های حل مسئله و کیفیت رابطه والد-فرزند با سلامت روان دانش آموزان دختر دبیرستان های شهر تهران

شبیم کاظمی جمارانی^۱، مهدی زارع بهرام آبادی^۲

۱- کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیک

۲- دانشیار پژوهشکده تحقیق و توسعه علوم انسانی، سازمان مطالعه و تدوین کتب دروس علوم انسانی دانشگاهها

چکیده

هدف از این مطالعه تعیین رابطه بین سبک های حل مسئله و کیفیت رابطه والد-فرزند با سلامت روان بود. به همین منظور ۱۵۰ نفر از دانش آموزان دبیرستانی منطقه ۸ شهر تهران به روش تصادفی خوشه ای ساده به عنوان نمونه انتخاب شدند. تمامی دانش آموزان به پرسشنامه های ارزیابی رابطه والد - فرزند فاین و همکاران (PCRS)، سبک های حل مسئله کسیدی و لانگ (PSS) و مقیاس سلامت روان (GHQ) پاسخ دادند. در این تحقیق از روش های آماری تحلیل رگرسیون چند گانه و همبستگی پیرسون برای تحلیل داده ها استفاده شد. طبق یافته های پژوهش بین سبک های درماندگی، مهارگری، گرایش و اعتماد با سلامت عمومی و زیر مولفه های آن رابطه وجود دارد، که این ارتباط در سبک های درماندگی و مهارگری با زیرمولفه های سلامت عمومی همبستگی منفی و در سبک های گرایش و اعتماد با زیر مولفه های سلامت عمومی همبستگی مثبت بود. همچنین سبک های حل مساله درماندگی، مهارگری، گرایش، و اعتماد به ترتیب (۲۳، ۱۲، ۱۶، ۱۰) درصد واریانس سلامت عمومی را تبیین کرده اند. در بخش دوم نتایج حاکی از ارتباط کیفیت رابطه والد-فرزند با مولفه های سلامت عمومی بود، بطوریکه این شاخص ۱۰ درصد واریانس سلامت عمومی را تبیین می کرد. بنابراین نتایج بدست آمده از پژوهش نشان داد که در مجموع سبک های حل مسئله و کیفیت ارتباط والد فرزند قادر به تبیین ۳۰/۲۰ درصد از واریانس تغییرات سلامت عمومی در جمعیت مورد بررسی بود. بر این اساس، می توان چنین نتیجه گرفت که، وجود بافت ارتباطی مناسب عاطفی و منطقی بین فرزندان و والدین، به شکل دهی الگوهای انطباقی و سازگارانه در آنها منجر خواهد شد که آنها را در مواجهه کارآمد با مسائل و مشکلات پیش آمده و انتخاب رویکرد مناسب در حل مسئله کمک خواهد کرد.

کلید واژه: سبکهای حل مسئله، کیفیت رابطه والد-فرزند، سلامت روان